

Parkgasse — Slekovčeva ulica, Rabldorfstrasse — Volkmerjeva cesta, Lendplatz — Na pristanu, Stadtberggasse — Na mestni vrh, Florianigasse — Krempljeva ulica, Ornigstrasse — Truberjeva cesta, Hamerlingstrasse — Ciril Metodov drevored, Roseggerstrasse — Hermanov drevored, Bürgergasse — Cankarjeva ulica, Brüner Allee — Gregorčičev drevored, Mädchenheimstrasse — Zrinsko-Frankopanka.

Napravo napisnih tabel je prevzel slovenski klepar Alojzij Majcen. Tablice s hišnimi številkami bodo imele črn rob in črno pismo, velike ulične table pa rdeč rob in plavo pismo na belem dnu. Pable morajo biti po pogodbi dovršene v enem mesecu od dne naročila. Okoli 10. julija bode torej Ptuj tudi v tem oziru že imel slovensko lice.

Zrelostni ispiti na tukajšnji gimnaziji se vrše 23. in 24. t. m.

Godbeno vprašanje v Ptuj. K mnogim drugim nalogam našega družabnega in kulturnega življenja spada kot jedna najnужnejših tudi osnova godbene šole v našem mestu. Zbralo se je pred kratkim na sestanku več interesentov in ti so določili pripravljalni odbor, ki se ima pečati z rešitvijo tega vprašanja. Predno pa more ta odbor sklicati shod vseh onih, ki se zanimajo za vprašanje in staviti primerne predloge, bo le treba, da se ugotovi število onih, ki mislijo temu podjetju pristopiti. Osnovati bode treba šolo, pozvati kot vodjo sposobnega veččaka in pa učne moči. Za stvar samo in iz različnih drugih razlogov bi bilo pač najbolj priporočljivo, če bi se občina poprijela te naloge in upamo tudi, da se bode to dalo doseči. Vsekakor pa bode treba, da se poprej še dožene s kolikimi udeleženci bode smela ta godbena šola računati in bosta zaradi tega v prihodnjih dneh 1 ali 2 odbornika posetila vse slovenske kroge, da se izjavijo o svojem pristopu. Upamo, da bode zanimanje tako splošno, da bomo mogli z uspehom na to delovati, da se najpozneje v jeseni s početkom šolskega pouka otvori tudi godbena šola, pristopna ne le nekaterim izbranim izvoljencem, ampak vsem poklic, ki čutijo v sebi do godbene umetnosti.

Konec šolskega leta na gimnaziji in na mestnih šolah bo 5. julija. Isti dan se vrše sprejemni ispiti v I. gimnazijski razred za šolsko leto 1919/20.

Dijaški dom in dekliški dom v Ptuj sprejmeta gojence in gojenke za šolsko leto 1919/20. V dijaškem domu dobijo stanovanje, hrano in vestno nadzorstvo dijaki ptujske gimnazije in učenci 1. razreda deške meščanske šole, ki se otvori v Ptuj v jeseni, v dekliškem domu pa učenke dekliške meščanske šole, gospodinjske šole in morebitnega enoletnega trgovskega tečaja za deklice. Tudi ljudskošolski učenci in učenke se lahko sprejmejo. Prijave za oba zavoda se naj pošljejo na ravnateljstvo državne gimnazije v Ptuj.

Samomor. Pretečeno nedeljo so našli Elizabeto Kelc, služkinjo pri rodbini Schäfferjevi v Krekovi ulici 6 mrtvo v stanovanju. Bila je sama doma. Zastrupila se je s plinom. Je-li bil samomor ali slučaj, se ni moglo dognati.

Umor v Podložu pri Ptujski gori. Dne 31. majnika t. l. so našli Andreja Marzidoška posestnika v Podložu ubitega ob cesti blizu doma. Umora je bil osumljen Jože Šoštrko po domače Imrek iz Podloža. Orožniki so ga prijeli in Šoštrko je priznal, da je po noči pričakal Marzidoška in ga udaril trikrat z ročico po glavi. Storil je to, ker mu je Marzidoškova žena obljubila, da mu plača 600 K, če moža ubije. Andrej Merzidošek ima lepo posestvo, je bil vdovec brez otrok in se je še le novembra meseca leta 1918 poročil s svojo sosedo Ivano Osenjak, ki je bila tudi vdova s 5 otroki. Zakon pa je bil nesrečen. Marzidošek ni dobival od žene niti poštene hrane, dočim so si žena in otroci pošteno privoščili. Žena ga je začela sovražiti in se je večkrat izrazila, da bi ji bilo prav, če bi kdo njenega moža ubil. Sedaj je pod ključem in priznava, da je napeljala

Jožefa Šoštrka k umoru. Slučaj kaže veliko surovost in podivjanost ljudstva in je ta podivjanost le posledica vojne.

Nesreča ali umor. Dne 25. majnika t. l. je prišel Blaž Mesarič, posestnik v Sitežu z nabasano puško k svojemu sosedu Blažu Sakelšek. Popivala sta pred kletjo. Poskušala sta tudi streljati s puško, sta zopet pila, potem se prepirala. Poči strel in Blaž Mesarič obleži mrtev na tleh. Janeza Sakelšeka, ki je pošten in miren človek, so zaprli, ker je na sumu, da je on Mesariča ustrelil. Trdi pa, da je Blaž Mesarič pograbil puško in jo vrgel za njim po tleh s kopitom naprej. Puška se je sprožila in Mesarič je bil smrtno zadet. Ta zagovor je zelo verjeten in sodnijska preiskava bo dognala ali imamo opraviti v tem slučaju s hudodelstvom, ali z nezgodo. Vsekakor pa je na kmetih še veliko preveč pušk v nepoklicanih rokah in bi bil skrajni čas, da se orožje povsod odvzame.

Jagnjeta v volčji obleki? Avstrijski Nemci z Rennerjem na čelu zdaj zatrjujejo, da oni niso zakrivali vojne, da so se oprostili imperijalističnih aspiracij. Ali so res nedolžna jagnjeta, ki jih je pruski in avstrijski militarizem oblekel v volčjo obleko? Dokler je vlada zatirala druge narode in gojila imperijalistične težnje, so vsi nemški krogi podpirali to vlado, zahtevali širjenje nemštva in pozivali vlado k odločnemu nastopanju za varstvo nemštva. Ali so se nemški uradniki in učitelji branili nameščenja v naših krajih? Ne! Še vedno premalo jim je bilo ponemčevanja. Zdaj pa zavivajo, češ, saj mi nismo krivi, da nas je vlada poslala sem. Imperijalizma v velikem danes res ne morejo več gojiti. Da pa se niso odrekli imperijalističnim aspiracijam, to dokazuje njihova pohlepnost po slovenski zemlji, ki je danes ista kakor prej.

Sv. Bolfenk. Občinska pota in okrajne ceste so pri nas v groznem stanju. Voda dere vsepovsod in skoro se ne bo poznalo, kje je pot. Opozarjamo cestnega nadzornika, naj vendar ukrene, da bo cestar izčistil vsaj obcestne jarke, da se bo imela voda kam odtekati. Posestniki smo voljni brezplačno prispevati k zboljšanju cest. Samo zmežite se gospodje, ki vam je poverjena naloga in lotite se dela!

Sv. Bolfenk pri Središču. Če greš mimo naše šole, se ti nudi idilična slika. Na vsakem oknu stoji kokoš, kjer pušča za sebo sledove. Po šolskih klopeh najdeš vse polno kurjih odpadkov. Nečistoča vsepovsod. V prvem nadstropju je že tri mesece mizar-ska delavnica, kjer se vrše mizar-ska dela za cerkev. Ali je naša šola res samo za kurnik ali delavnico? Ali ne bi se zmezili g. predsednik krajnega šolskega sveta, da napravite red? Britko občutimo tudi pomanjkanje učnih moči. Šola je 4 razredna, a ima le 2 učitelja. Prosimo pristojne oblasti, da nam pošljejo učnih moči; tudi naši otroci so potrebni izobrazbe, ne samo mestna deca.

Društvene vesti.

Shod za gimnazijo. Sliši se, da vlada namerava v prihodnjem šolskem letu otvoriti le nekaj razredov ptujske gimnazije. Da stariši imajo priliko izraziti svoje želje in da se vladi pojasni stališče ptujske gimnazije, se vrši v soboto, 7. t. m. ob 17. uri v mestni dvorani (II. nadstropje) shod starišev in prijateljev šolstva. Poročevalec gimnazijski ravnatelj Vajda. K mnogobrojni udeležbi vabi sklicatelj vladni komisar dr. Senčar.

Ustanovni občni zbor Čitalnice za Rogaško Slatino in okolico se je vršil nad vse pričakovanje sijajno in ob zelo veliki udeležbi naših rodoljubov z dežele. V veliki vrtni dvorani hotela pri „Pošti“ nas je bilo zbranih najmanj do 200 oseb. Na ta ustanovni občni zbor so prihiteli vrli pevci Celjani, kateri so nas s svojim lepim in neumornim petjem naravnost očarali in za katero njihovo požrtvovalnost se jim na tem mestu najpristrčnejše zahvaljujemo. Upamo, da nas bodo tudi radi pri naših bodočih prireditvah podpirali. V

zelo častnem številu so bili zastopani tudi naši sosedi Rogačani, kateri so se pripeljali v posebno okinčanem vozu, kakor tudi sosedni bratje Hrvati, za kateri njihov bratski poset se jim istotako zahvaljujemo. Ustanovni občni zbor je bil zelo živahen in razni naši govorniki so v svojih navduševalnih govorih spodbujali naše ljudstvo k narodni zavednosti in delu. Da je bila naša Čitalnica prepotrebna, kaže že dejstvo, da je pristopilo na ta dan k našemu društvu 7 ustanovnih in 106 rednih članov. Na ustanovnici in mesečnici se je ta dan nabralo skupno K 1849. — Novo izvoljeni odbor se je konstituiral sledeče: Predsednik: Fabiani Vladimir, nadpoštar v Rogaški Slatini; podpredsednik: Žurman Janko, posestnik in župan Sv. Trojica pri Rogaški Slatini; tajnik: Zemljič Josip, knjigo in pisarniški vodja državnega zdravilišča Rogaska Slatina; blagajnik: Herg Franjo, ravnatelj državnega zdravilišča Rogaske Slatine; knjižničar: Pibernik Ivan, upravitelj državnega zdravilišča v Rogaški Slatini. Odborniki: Glinšek Ivan, nadučitelj in občinski gerent v Rogaški Slatini; Verbošek Ivo, slikar v Rogaški Slatini; Žurman Vinko, posestnik in posojilnični načelnik v Kneževem pri Slatini. Računska pogledovalca: Dr. Ogrizek Albert, agronom na Colu ob Sotli in Klemen Mirko, urar v Rogaški Slatini. Novo izvoljeni odbor nam jamči, da bode napel vse sile in moči za uspešno delovanje na našem narodno-kulturnem polju, da bode skrbel in delal na to, da bode naša Čitalnica naročena predvsem na naše slovenske časopise in da si bode tudi polagoma preskrbela svojo lastno knjižnico. Za to pa je treba denarja in zopet denarja. Vabimo vsled tega vse naše sosede rodoljube, da pristopijo k našemu društvu, če že ne drugače pa vsaj kot podporni udje. Uverjeni smo, da bode naš ustanovni občni zbor ostal v zelo lepem spominu vsakemu navzočemu zborovalcu, katerega dolžnost naj bode, da tudi med svojimi znanci in prijatelji dela za naše novo ustanovljeno društvo, katero je bilo za naš okraj že prepotrebno.

Čitalnica za Rogaško Slatino in okolico.

Javno predavanje. Prihodnje predavanje prof. dr. Zelenika o zgodovini francoskega naroda, jezika in literature ne bo, kakor nameravano, prihodnjo sredo, temveč šele v torek dne 24. t. m. zopet ob 20 $\frac{1}{2}$ h.

Najnovejše vesti.

Naše meje. Dunaj, 4. junija. „Neue Freie Presse“ poroča o severnih mejah Jugoslavije sledeče:

Meja bo našla od Kepe (severno od Dovjega) — Osojsko jezero; dalje bi tvorile mejo dosedanje meje celovškega, šentvidskega in velikovškega glavarstva do višine Špika (Spekogel), severovzhodno od Svinca. Od tu bi šla meja proti jugovzhodu med št. Pavlom in Labudom do Kurjega vrha (na štajerski meji severno od Dravograda in vzhodu od Labuda).

Na štajerskem bo tvorila mejo po večini dosedanja demarkacijska črta. Od Radgone bo šla meja naravnost proti severu do Sv. Ane pri Gleichenbergu. Od tu pa dalje proti severovzhodu do št. Gotarda. Celo Prekmurje je jugoslovansko.

Celovec, Gospa, Sveta, Velikovec Labud, Dravograd, Maribor, št. Ilj, Radgona so naši.

Beljak, št. Pavel, Lučane, Špilje in Cmurek odpadejo.

Položaj na Koroškem. Ljubljana, 5. junija. (Poluradno) Naše hrabre čete, prevzete navdušenja, so v skupnem splošnem jurišu zavzele Velikovec, Rudo, Grebinj in Sv. Andrej. Prednje čete so dospеле do reke Krke, Djekš in Sv. Ivana. Sovražnik meče orožje in se podaja. V Celovcu vlada panika.

Narod onkraj Drave pričakuje osvobojenja. Naš mnogo preizkušeni narod onstran Drave najsvečanejše pričakuje našo vojsko, brate svoje in odrešitelje.

Reško vprašanje še ni rešeno. Lvon, 5. junija. (Brezlično.) Reško vprašanje še ni re-